

[Birthe Nielsen]

Begrundelse

I henhold til bistandslovens § 37 er enhver borger i dette land berettiget til forbigående hjælp, såfremt vedkommende på grund af ændringer i sine forhold i en begrænset tid er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold.

Normalt gælder dette ikke studerende, idet de studerendes situation er af permanent karakter og ikke kan tilskrives ændringer i forholdene. I kontanthjælpscirkulæret udtrykkes det således, at hjælp, der alene skyldes, at den pågældende er uddannelsessøgende, ikke kan ydes efter bistandsloven. Såfremt SU udebliver, kan det ikke tilskrives den studerendes situation, men udelukkende udefra kommende faktorer, som ikke forhindrer studerende i at være omfattet af bistandsloven. Ifølge § 26, stk. 1, 3, kan hjælpen kræves tilbagebetalt, idet den er givet for en periode, hvor der senere kommer en anden ydelse til udbetaling.

Besvarelse (4/9 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det kan bekræftes, at en studerende i givet fald vil kunne være berettiget til at modtage forbigående kontanthjælp, hvis pågældendes støtte udebliver på grund af tekniske svigt el.lign. Det vil være en forudsætning for at yde hjælpen, at pågældende i øvrigt opfylder de krav, der stilles for at modtage forbigående kontanthjælp, og at pågældendes situation ikke kan afhjælpes gennem nødordninger el.lign.

Særligt for de aktuelle vanskeligheder for udbetaling af støtte gennem Statens Uddannelsesstøtte på grund af konflikten på Data-centralen bemærkes, at der efter det for socialministeriet oplyste er etableret mulighed for, at uddannelsessøgende kan få udbetalt a conto-beløb gennem deres pengeinstitut.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 1436 af hr. Alfred Hansen.

Spm. nr. 1471

Til *ministeren for offentlige arbejder* (31/8 81) af:

Gammelgaard (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til ophævelse af § 69, stk. 2, i lov om offentlige veje (lov

nr. 332 af 26. juni 1975), som betyder, at der kun ydes en lille, symbolsk erstatning, når vejmyndighederne beslutter at forringe adgangsforholdene til en erhvervsjendom afgørende, så den pågældende forretning får sin omsætning stærkt beskåret og ofte må lukke?«

Begrundelse

Der henvises til lov om offentlige veje § 69, stk. 2: »Etableres der ikke fornøden forbindelse til offentlig vej eller til afskærne dele af ejendommen, har ejendommens ejer eller bruger ret til erstatning efter reglerne i §§ 51-58. Ved bedømmelsen af, om der er etableret fornøden vejforbindelse, skal der ikke tages hensyn til, at de ændrede adgangsforhold giver ejendommen en mere afsides beliggenhed i forhold til offentlig vej, til en bebyggelse eller en lokalitet, helt eller delvis afskærer en ejendom fra dens hidtidige kundekreds eller påfører ejendommen fremtidige udgifter til istandsættelse, vedligeholdelse eller renholdelse af vej.«

Konkret henvises der til en sag vedrørende en købmansforretning på Grenåvej i Århus, hvortil lukning af vejadgangen er besluttet af de amtslige vejmyndigheder. Købmanden har i den forbindelse ved ekspropriationskommissionen fremlagt krav om enten total ekspropriation eller en erstatning på 1,1 mill. kr. Kravet blev fremsat efter nøje konsultation med advokat, revisor, landinspektør og købmandstjenesten. Ekspropriationen medfører et underskud i forretningen på godt 300.000 kr. pr. år. Ved ekspropriationskommissionen er købmanden blevet tilkendt en erstatning på kun godt 220.000 kr., hvilket altså langtfra dækker købmandens tab ved den pågældende ekspropriation.

I øvrigt findes der tilsvarende sager andre steder i landet, ligesom der kan henvises til mit tidligere til ministeren stillede spørgsmål, nr. 720, hvor vejmyndighederne fratager en servicestation sit kundeunderlag ved at lukke vejadgangen til den pågældende servicestation mod en meget lille erstatning.

Besvarelse (8/9 81):

Ministeren for offentlige arbejder (Risgaard Knudsen):